

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 470/2025
09.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Дурмића, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Дурмића - адвоката Гордане Ракочевић и Петра Ракочевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 113/23 од 15.07.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.622/24 од 14.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.04.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Дурмића - адвоката Гордане Ракочевић и Петра Ракочевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 113/23 од 15.07.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1.622/24 од 14.01.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку и повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 113/23 од 15.07.2024. године окривљени Дарко Дурмић оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године и седам месеци. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1.622/24 од 14.01.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Алексинцу К 113/23 од 15.07.2024. године, потврђена. Истом пресудом одбачена је жалба окривљеног, изјављена против исте пресуде, као неблагоприятна.

Браниоци окривљеног Дарка Дурмића - адвокати Гордана Ракочевић и Петар Ракочевић поднели су захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1.622/24 од 14.01.2025. године, а из образложења захтева произилази да га подносе и против правноснажне пресуде Основног суда у Алексинцу К 113/23 од 15.07.2024. године, због повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, али из образложења захтева произилази да га подносе због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или их преиначи у погледу правне квалификације и кривичне санкције.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву браниоци окривљеног наводе да се нису стекла сва објективна и сва субјективна обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ, на који начин указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Захтевом истичу да није испуњен први услов за постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим а то је савлађивање већих препрека, јер одвајање отпадног гвожђа од другог отпадног материјала за који је причвршћен не представља савлађивање већих препрека. Даље, украдена ствар није ствар веће вредности већ отпадни материјал, бакар, нити је ствар од посебног значаја. Дело није извршено на дрзак, опасан или организовани начин јер је окривљени био у простору који није ограђен. Такође, по наводима браниоца окривљени није имао свест о забрањености дела и поступао је у стварној заблуди у смислу члана 28. КЗ, јер је сматрао да ствари које је скупљао никоме не припадају, као што није био свестан да присваја туђу покретну ствар незаконито.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ чини учинилац кривичног дела крађе (члан 203.), ако је крађа извршена обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, касе, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости радње окривљеног описане у изреци правноснажне пресуде садрже сва битна објективна и субјективна обележја продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ, јер је изреком правноснажне пресуде утврђено да је окривљени, у периоду од

10.01.2020. године до 15.04.2020. године, у Ражњу, у стању урачунљивости, свестан свих обележја и забрањености свог дела и чије је извршење хтео, одузимао туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист на тај начин што је у периоду од 10.01.2020. године до 15.04.2020. године... из производне хале оштећеног предузећа извршио крађу делова са електропостројења,.... улазио у необезбеђену производну халу оштећеног предузећа из чије унутрашњости је употребом подесног алата са трафо станица у намери прибављања имовинске користи демонтирао, одузео и присвојио 50 кг делова од бакра-електросклопове и проводнике, укупне вредности од 18.750,00 динара, а дана 07.03.2020. године..., извршио крађу обијањем, тако што је дошао до објекта у коме се налази магацин оштећеног предузећа..., где је употребом подесног средства уз дејство физичке силе исекао металну мрежу, која је ради обезбеђења постављена на прозору, на тај начин што је направио отвор..., кроз који је ушао у унутрашњост објекта из кога је у намери да прибави противправну имовинску корист одузео и присвојио кабл... дужине 200м у вредности од 27.600,00 динара, који је након што је кроз исти отвор напустио магацински простор, одбацио у тренутку када је уочио ..., радника обезбеђења оштећеног предузећа.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, по мишљењу Врховног суда, у изреци правноснажне пресуде описана је радња извршења окривљеног, као и намера да на описани начин присвоји туђе покретне ствари, на које нема право и себи прибави противправну имовинску корист имајући у виду да је улазио у необезбеђену производну халу оштећеног предузећа из чије унутрашњости је употребом подесног алата демонтирао, одузео и присвојио 50 кг делова од бакра-електросклопове и проводнике, те да је обијањем, употребом подесног средства уз дејство физичке силе исекао металну мрежу на прозору, на тај начин што је направио отвор кроз који је ушао у унутрашњост објекта и присвојио кабл дужине 200м, при чему из описаних радњи окривљеног и списка предмета не произилази да је дело учињено у неотклоњивој стварној заблуди.

Имајући у виду наведено и да су изреком правноснажне пресуде описани сви законски елементи продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ, то су супротни наводи бранилаца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

У преосталом делу исте повреде браниоци окривљеног наводе да није доказано да је окривљени поломио стакло на прозору и мрежу која је метална, те да окривљени кроз мали отвор на прозору није могао изнети кабл, на који начин се оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама, која повреда није дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па се Врховни суд у оцену ових навода није упуштао.

Такође су као неосновани оцењени наводи којима се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да се у конкретном случају ради о покушају кривичног дела, јер је окривљени узети котур кабла оставио на лицу места, као и да је суд неправилно квалификовао кривично дело и да се ради о кривичном делу крађа из члана 203. КЗ или кривичном делу ситна крађа из члана 210. КЗ, јер је у питању отпад који има малу или никаву тржишну вредност. Наиме, из изреке

правноснажне пресуде произилази да је окривљени кабл који је одузео и присвојио, изнео кроз отвор који је претходно направио и напустио магацински простор, па се не може радити о покушају кривичног дела већ о свршеном кривичном делу, као што се не може радити ни о кривичном делу крађа из члана 203. КЗ или 210. КЗ, јер су изреком пресуде јасно описане квалификаторне околности начина извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ као и вредност одузетих ствари која прелази износ од 5.000 динара.

Поред наведеног, као неосновани су оцењени и наводи захтева којима се указује и на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП наводима да је суд повредио одредбу члана 264. став 4. ЗКП јер је окривљеног обавезао да сноси трошкове поступка, обзиром да наведена одредба закона, на коју се позивају браниоци, предвиђа факултативни основ за ослобађање од плаћања трошкова кривичног поступка, односно само могућност, али не и обавезу суда да окривљеног ослободи од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка уколико су за то испуњени законски услови и уколико окривљени достави доказе-податке о томе да би плаћањем наведених трошкова било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он дужан да издржава.

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Дурмића је у осталом делу недозвољен.

Наиме, браниоци окривљеног наводе да је неправилна одлука о кривичној санкцији и да се изреченом казном не остварује сврха кажњавања, на који начин се указује на повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП. Поред наведеног, истичу и повреду одредаба члана 68. ЗКП, са образложењем да је окривљеном ускраћено да допуни своју одбрану и буде поново саслушан, члана 88. ЗКП и члана 419. ЗКП, обзиром да суд није прочитао све списе предмета и то Налаз стручног саветника од 27.04.2024. године, чиме је занемарио доказ који иде у корист окривљеног. Надаље, у захтеву се наводима да нема доказа да је било какав катанац са трафо станице оштећен или уклоњен, суштински оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама.

Како, наведене повреде одредаба члана 441. став 1, 68, 88. и 419. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев бранилаца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Дурмића - адвоката Гордане Ракочевић и Петра Ракочевића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на ове повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић